

I det i landstinget den 30. oktober 1946 fremsatte forslag til ændringer i kreditforeningsloven foreslog daværende indenrigsminister Kjær ejendomsskyldgrænsen i kreditforeningslovens § 1, stk. 1, punkt 9, forhøjet til 10 000 kr. og grænsen i § 1, stk. 1, punkt 11, forhøjet til „mindre end 15 000 kr.“. Efter forslaget ville der altså blive et „konkurrence“-interval for Grundejerkreditforeningen og Jydsk Husmandskreditforening på 5 000 kr.

Ved landstingets behandling af forslaget i 1946 blev den af minister Kjær foreslåede 10 000 kr.s grænse reduceret til 9 000 kr. og den af ministeren foreslåede 15 000 kr.s grænse reduceret til 14 000 kr. Intervallet blev altså som foreslået 5 000 kr.

Principielt må man — således som nærmere udviklet i foreningens andragende af 5. august 1949 — holde for, at ejendomsskyldgrænsen ganske bør ophæves, idet den udelukker foreningen fra i naturligt omfang at tilbyde lovgivningens maksimumslån. Man går imidlertid ud fra, at de her henhørende spørgsmål bedst vil kunne overvejes og drøftes i det udvalg, som ministeren i sine bemærkninger til lovforslaget bebuder at ville nedsætte.

Under fastholdelse af det principielle synspunkt skal man derfor på nuværende tidspunkt indskrænke sig til indtrængende at bede udvalget overfor rigsdagen gå ind for, at ejendomsskyldgrænsen i kreditforeningslovens § 1, stk. 1, punkt 9, forhøjes fra 8 000 kr. (efter den midlertidige lov af 1946 9 000 kr.) til 10 000 kr., og at bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, punkt 11, „mindre end 12 000 kr.“ (efter den midlertidige lov af 1946 „mindre end 14 000 kr.“) ændres til at lyde „højest 15 000 kr.“.

Til støtte for disse ønsker skal man henvise til, at statens ligningsdirektorat i den som bilag 4 til lovforslaget trykte skrivelse anfører, at ejendomsskyldgrænsen 14 000 kr. i 1946 rettelig burde være sat til 15 000 kr. En konsekvens heraf må være, at den i 1946 fastsatte grænse på 9 000 kr. rettelig burde være 10 000 kr. Med grænserne 15 000 kr. og 10 000 kr. vil man komme til det af ministeren i 1946 fremsatte forslag.

Med hensyn til ejendomsskyldgrænsen gør man opmærksom på det ganske urimelige i, at Jydsk Husmandskreditforening kun må tage ejendomme, der til ejendomsskyld er vurderet til „mindre end“ 12 000 kr. (efter 1946-loven „mindre end“ 14 000 kr.). Overfor landstingsudvalget i 1946 præciserede man stærkt ønskeligheden af, at udtrykket „mindre end“ i punkt 11 ændredes til „højest“. Såvel lovteknisk som billighedsmæssigt må denne ændring anses for meget ønskelig, og man beder derfor det nye landstingsudvalg gå ind for ændringen.

Man tillader sig at gøre opmærksom på, at dersom vurderingsgrænserne måtte blive forhøjet, skal der ske tilsvarende forhøjelse af maksimumslåne (§ 2, stk. 2), således at der stadig som højeste lån kan ydes 60 pct. af højeste vurderingssum.

Da den nuværende midlertidige lov udløber i midten af maj d. å., og da kreditforeningen, såsnart en ny midlertidig lov måtte være vedtaget, skal have såvel repræsentantskabsmøde som ekstraordinær generalforsamling for at få en ny lovs bestemmelser indføjet i statutterne, vil man være taknemmelig for, at sagen fremmes mest mulig.

P. d. v.

Aa. Brink Jensen.